

отъ локомотива. Въ единъ мигъ сърдцето му замръ — той видя червената свѣтлина на малко разстояние предъ влака. Бързо дръпна спирачкитѣ, влакътъ затрещѣ, избумтѣ страшно нѣколко пѣти и спрѣ.

Намѣриха полуживия бай

Стойно и премръзналия Богданчо, който издигаше съ последни сили фенера. Тѣхниятъ подвигъ спаси живота на стоици българи.

Бай Стойно оздравѣ. А Богданчо е сега почитанъ отъ всички като голѣмъ герой.

Йорд. п. Илиевъ

Майчина пѣсень

Нани, рожбо, презъ нощта,
Богъ е нашиятъ баша,
съсь безсмъртната си власть
Той закриля всички насъ.
Тихъ и кротъкъ ми бжди, —
Той сега надъ тебе бди
нито буря, нито врагъ
да не идва въ тоя мракъ,
нито болестъ, нито зло,
тукъ до твоето легло,
за да растнешъ всѣки день,
веселъ, палавъ и засмѣнъ.
Въ мойта старостъ и немощъ
да ме гледашъ день и нощъ,
че си нѣмамъ никой свой,
само ти си, сине мой.
Нани, рожбо, всичко вънъ
спи сега въвъ сладъкъ сѣнь,
а кога се зазори
ти очички отвори
и запѣй ми отъ кревата,
съсь усмивка на устата,
моя рожбице прекрасна,
като птичка сладкогласна,
че добриятъ ти баша,
само тебъ ми завеща.

Григоръ Угаровъ

